

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Csp/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4618201941
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4618201941.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: COFIDIS SA so sídlom Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, 598 66 Villeneuve - d'Ascq CEDEX 59866, Francúzska republika, konajúceho na území SR prostredníctvom COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, Einsteinova ulica 11/3677, Bratislava - mestská časť Petržalka 851 01, IČO: 50 595 628, zastúpená URBÁNI & Partners s.r.o., sídlo Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanej: N. A., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., U. XXXX/XX, o zaplatenie sumy 1 180,45 eura s príslušenstvom (640,42 eura + 540,03 eura), takto

rozhodol:

Súd žalobu vo zvyšnej časti nad úrok vo výške 17,25% ročne zo sumy 148,10 eura od 21.10.2016 do 09.03.2017, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 148,10 eura od 10.03.2017 do 08.12.2017 a náklady spojené s výkonom záložného práva vo výške 388,13 eura, ktoré boli priznané žalobcovi rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 4Csp/86/2018 - 63 zo dňa 18.12.2018 z a m i e t a .

Žalovanej súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 640,42 eura so 17,25% ročným úrokom zo sumy 899,69 eura od 21.10.2016 do 09.03.2017, s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 899,69 eura od 10.03.2017 do 18.12.2017, s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 640,42 eura od 19.12.2017 do zaplatenia ako aj zaplatenia nákladov spojených s výkonom záložného práva vo výške 540,03 eura z dôvodu, že na základe zmluvy o úvere č. 18433 zo dňa 27.10.2014 uzavretej medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.134,65 eura za účelom kúpy motorového vozidla zn. Ford Focus Kombi Diesel a žalovaná bola povinná úver splácať v 36 mesačných splátkach po 80,30 eura, pričom zaplatila iba 23 splátok a preto došlo k vyhláseniu splatnosti úveru ku dňu 09.03.2017. Keďže žalovaná zaplatila iba 23 splátok, tak nesplatený zostatok istiny predstavuje 899,69 eura a po započítaní výťažku získaného z výkonu záložného práva, ktorý predstavoval sumu 300 eur, tomuto zodpovedá úhrada ďalších 4 splátok. Okrem toho si žalobca uplatnil náklady spojené s výkonom záložného práva vo výške 540,03 eura pozostávajúce z nákladov za odobratie vozidla vo výške 240 eur a z aukčných poplatkov vo výške 300,03 eura.

2./ Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že žalovaná dňa 27.10.2014 uzavrela s právnym predchodcom žalobcu (spoločnosť BANCO BANIF MAIS, S.A. so sídlom v Portugalsku) zmluvu o úvere č. 18433, na základe ktorej jej bol poskytnutý viazaný spotrebiteľský úver na dobu určitú vo výške 1.995 eur za účelom kúpy motorového vozidla zn. Ford Focus Kombi Diesel evidenčné číslo LS-59416 a žalovaná sa zaviazala úver zaplatiť v 36 mesačných splátkach po 80,30 eura. Prvá mesačná splátka bola splatná dňom 20.11.2014 a termín konečnej splatnosti úveru bol dňa 20.10.2017. Ročná úroková sadzba predstavovala 17,25%, pričom za poskytnutie úveru bol účtovaný jednorazový spracovateľský poplatok

v sume 139,65 eura a v mesačných splátkach bolo započítané aj poistenie spôsobilosti splácať úver pred prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 0,93 eura. Ročná percentuálna miera nákladov bola vyčíslená na 24,60% a priemerná RPMN na 24,62%. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť bola v zmluve vyčíslená na 2890,80 eura. Zároveň v ten istý deň bola so žalovanou uzavretá zmluva o zriadení záložného práva na motorové vozidlo, na ktoré bol žalovanej poskytnutý úver a týmto záložným právom bola zabezpečená vyššie uvedená úverová zmluva. Listom zo dňa 22.02.2017 veriteľ oznámil žalovanej začatie výkonu záložného práva z dôvodu, že voči žalovanej eviduje pohľadávky po lehote splatnosti a výkon záložného práva sa mal uskutočniť predajom zálohu - motorového vozidla. Zároveň listom zo dňa 01.03.2017 žalobca oznámil žalovanej vyhlásenie splatnosti úveru ku dňu 09.03.2017 s tým, že dlh na istine predstavuje 899,69 eura a uplatnil si aj dlžný úrok vo výške 17,25 % ročne zo sumy 2.134,65 eura od 27.10.2014 do 08.03.2017 v sume 55,42 eura, úrok z omeškania vo výške 104,83 eura, dlžný úrok vo výške 17,25% ročne zo sumy 899,69 eura od 09.03.2017 do zaplattenia, úrok z omeškania a náklady súvisiace s výkonom záložného práva vo výške 240 eur. Podľa potvrdenia o vydražení zo dňa 08.12.2017 vydaného dražobníkom AUKČNÉ CENTRUM s.r.o. Chorvátsky Grob došlo k vydraženiu motorového vozidla žalovanej zn. Ford Focus Kombi Diesel ev.č. TO053DJ a v ten istý deň vydražiteľ uhradil cenu dosiahnutú vydražením v sume 300 eur. Podľa faktúry č. 1105/2017 vystavenej žalobcovi predstavovali náklady za odobratie vozidla žalovanej sumu 240 eur a ďalšou faktúrou č. FV170451 boli žalobcovi fakturované poplatky súvisiace s výkonom dražby spolu vo výške 2.065,76 eura, pričom žalobca si v súdnom konaní voči žalovanej uplatnil alikvotnú časť uvedených poplatkov vo výške 300,03eura.

3./ Rozsudkom sp.zn. 4Csp/86/2018 - 63 zo dňa 18.12.2018 súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 17,25% ročne zo sumy 148,10 eura od 21.10.2016 do 09.03.2017, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 148,10 eura od 10.03.2017 do 08.12.2017 a náklady spojené s výkonom záložného práva vo výške 388,13 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku, pričom vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

4./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba na zaplattenie sumy 640,42 eura s príslušenstvom ako aj nákladov spojených s výkonom záložného práva vo výške 540,03 eura je dôvodná iba čiastočne. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 27.10.2014 uzavretá zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere, ktorej náležitosti je potrebné v súdnom konaní posudzovať podľa zákona č. 129/2010 Z.z., pričom súd zisťoval, či uvedená zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. Z obsahu zmluvy zistil, že v tejto je RPMN vyčíslená na 24,60%, avšak vychádzajúc z údajov použitých na výpočet RPMN a vyplývajúcich zo zmluvy dospel súd k záveru, že RPMN je v zmluve nesprávne vyčíslená v neprospech spotrebiteľa, pretože pokiaľ bol úver poskytnutý vo výške 1.995 eur a spotrebiteľ mal zaplatiť 36 splátok po 80,30 eura t.j. spolu 2.890,80 eura (spracovateľský poplatok vo výške 139,65 eura bol už započítaný v mesačných splátkach rovnako ako poistenie vo výške 0,93 eura mesačne), tak v tom prípade RPMN predstavuje 29,24%. Ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, teda nižšia ako je v skutočnosti, tak v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. tento nedostatok spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda pokiaľ žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1.995 eur, tak bolo jej povinnosťou vrátiť splátkami uvedenú sumu bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov. Podľa tvrdenia žalobcu, ktoré žalovaná nepoprela (§ 151 ods. 1 CSP) bolo zo strany žalovanej zaplattených 23 splátok, čo pri splátkach po 80,30 eura predstavuje sumu 1.846,90 eura a teda rozdiel medzi výškou úveru v sume 1995 eur a zaplattenými splátkami činí 148,10 eura. Táto suma predstavuje nedoplatok žalovanej na istine úveru, avšak na tento nedoplatok je potrebné započítať ešte výťažok z dražby motorového vozidla, ku ktorej došlo z dôvodu, že žalovaná riadne nesplácala dohodnuté splátky a po zosplatení úveru žalobca pristúpil k výkonu záložného práva, pričom výťažok z dražby predstavoval sumu 300 eur a po jeho započítaní na nedoplatok istiny v sume 148,10 eura zostáva ešte z výťažku suma 151,90 eura. Keďže žalobca si v súdnom konaní uplatnil ako samostatnú položku aj náklady spojené s výkonom záložného práva vo výške 540,03 eura, ktoré dokladoval predloženými faktúrami a ktorých výšku žalovaná žiadnym spôsobom nespochybnila (§ 151 ods. 3 CSP), tak na tieto náklady zostáva ešte započítať zvyšok výťažku z dražby v sume 151,90 eura a po jeho započítaní predstavuje rozdiel medzi nákladmi spojenými s výkonom záložného práva a zvyškom výťažku dražby sumu 388,13 eura. Z uvedených dôvodov súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 17,25% ročne zo sumy 148,10 eura od 21.10.2016 do 09.03.2017, keďže medzi sporovými stranami bol v zmluve o úvere dohodnutý úrok vo výške 17,25% ročne a žalovaná nezaplatila žalobcovi na istine sumu 148,10 eura za obdobie od 21.10.2016 do 09.03.2017, nakoľko výťažok z dražby bolo možné započítať na istinu až dňa 08.12.2017, keď bola

za vydražené vozidlo zaplatená suma 300 eur a teda žalobcovi prináleží úrok zo zvyšku istiny v sume 148,10 eura za také obdobie, ako si uplatnil v žalobe. Zároveň súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 148,10 eura od 10.03.2017 do 08.12.2017 v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., keďže žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou istiny úveru odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a je povinná zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania za obdobie od 10.03.2017 do 08.12.2017, kedy došlo k zaplateniu sumy 300 eur za vydražené vozidlo a teda kedy bolo možné výťažok z dražby započítať na zvyšok istiny úveru v sume 148,10 eura. Žalobca si z titulu nákladov spojených s výkonom záložného práva uplatnil sumu 540,03 eura, pričom po započítaní časti výťažku z dražby na istinu úveru zostáva ešte suma 151,90 eura, ktorú bolo potrebné započítať na tieto náklady a teda zvyšok nákladov spojených s výkonom záložného práva predstavuje sumu 388,13 eura a z toho dôvodu súd zaviazal žalovanú zaplatiť náklady v tejto výške žalobcovi tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd pohľadávku žalobcu na zaplatenie sumy 640,42 eura s príslušenstvom nepovažoval za dôvodnú a rovnako nepovažoval za dôvodnú aj časť pohľadávky z titulu nákladov spojených s výkonom záložného práva nad sumu 388,13 eura a preto v tejto zvyšnej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5./ V dôsledku odvolania žalobcu Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 7Co/99/2019 - 97 zo dňa 21.05.2020 rozsudok tunajšieho súdu v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s odôvodnením, že súd prvej inštancie v tejto veci správne posúdil predmetnú zmluvu o úvere uzatvorenú medzi stranami sporu ako zmluvu spotrebiteľskú, pričom spotrebiteľský právny vzťah je upravený v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v zákone o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy č. 129/2010 Z.z. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na tom, že s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. je úver bezúročný a bezpoplatkový. Dôvodil tým, že v zmluve o úvere uvedená hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 24,60% je nesprávna a bol toho názoru, že správna výška RPMN je 29,24%, čo je v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí vôbec neuviedol, ako dospel k záveru o nesprávne uvedenej výške RPMN a ani neobjasnil akým spôsobom vyčíslil výšku RPMN na 29,24%. Súd prvej inštancie nevykonal žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval správnosť jeho tvrdenia. V napadnutom rozhodnutí iba uviedol, že poskytnutý úver je potrebné pre nesprávne uvedenie údajov zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (pre nesprávny údaj o RPMN), považovať za bezúročný a bez poplatkov. Je nepochybné, že uvedené chýbajúce náležitosti písomnej zmluvy o úvere spôsobujú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverovej zmluvy. Úlohou súdu prvej inštancie však bolo riadne odôvodniť ním zistené skutkové závery, ktoré musia byť vždy opreté o vykonané dokazovanie.

6./ Odvolací súd sa stotožnil s námietkou odvolateľa, že aj v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie nákladov spojených s výkonom záložného práva je rozhodnutie nejasné a nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu na zaplatenie nákladov spojených s výkonom dražby motorového vozidla vo výške 540,03 eura za dôvodný a preukázaný, ale tento nárok mu krátil započítaním zostatku výťažku z dražby a to sumy 151,90 eura po tom, čo zvyšok výťažku t.j. sumu 148,10 eura započítal na zníženie žalovanej istiny úveru. Súd prvej inštancie sa nijako nevysporiadal s tvrdením žalobcu, že o sumu 300 eur, ktorú získal dražbou motorového vozidla, už znížil dlh istiny úveru, a preto žaloval z titulu dlhu na istine úveru len sumu 540,03 eura. Z uvedeného dôvodu je potom postup súdu prvej inštancie o spôsobe započítania výťažku z dražby nejasný a nezrozumiteľný.

7./ Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 2 CSP). V ďalšom konaní súd prvej inštancie vykoná riadne dokazovanie ohľadom zistenia správnej výšky RPMN, prípadne vykoná ďalšie dokazovanie za účelom riadneho zistenia skutkového stavu. Úlohou súdu prvej inštancie v novom rozhodnutí bude znovu rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť v zmysle požiadaviek kladených na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, vrátane vysporiadania sa s argumentáciou žalobcu v odvolaní. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods.2 písm. j/ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods.1 písm. d/ Zákona č.129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

8./ Po rozhodnutí odvolacieho súdu predmetom konania zostala časť nároku žalobcu, ktorá bola predchádzajúcim rozsudkom tunajšieho súdu zamietnutá a výrok o trovách konania, pričom súd opätovne skúmal výšku RPMN uvedenú v zmluve o úvere zo dňa 27.10.2014 a dospel k záveru, že táto je v zmluve nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa a preto sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Je nesporné, že žalovaná podľa zmluvy o úvere mala zaplatiť celkovo 36 splátok po 80,30 eura, čo predstavuje celovú čiastku 2 890,80 eura. Zo zmluvy taktiež vyplýva, že tieto splátky okrem istiny úveru a úrokov zahŕňajú aj jednorazový spracovateľský poplatok v sume 139,65 eura a taktiež mesačné poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity vo výške 0,93 eura.

9./ V zmysle § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom patria všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, pričom do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Z obsahu zmluvy o úvere je jednoznačné, že do celkových nákladov spotrebiteľa v tomto prípade okrem istiny a úroku patrí aj jednorazový spracovateľský poplatok a taktiež mesačné poistné a tieto položky je potrebné zobrať do úvahy pri výpočte RPMN. Jednorazový spracovateľský poplatok musela žalovaná zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a tento jej bol automaticky započítaný do mesačných splátok a rovnako tak aj mesačné poistenie, pričom zo všeobecných podmienok zmluvy o úvere (č.l. 12) v bode 15 vyplýva, že dlžník iba berie na vedomie uzavretie poistnej zmluvy veriteľom a svojim podpisom vyjadruje súhlas s poistením svojej osoby na základe poistnej zmluvy a teda je zrejmé, že dlžník - spotrebiteľ musel uzavrieť poistnú zmluvu bez toho, aby mal možnosť sa k nej vyjadriť a teda spotrebiteľský úver mohol získať za ponúkaných podmienok len keď podpisom vyjadril súhlas aj s poistením. V samotnej zmluve o úvere sa vôbec neuvádzajú podmienky uzavretia poistenia a tieto sú uvedené len vo všeobecných podmienkach zmluvy, pričom veriteľ automaticky mesačné poistenie započítal dlžníkovi do mesačných splátok.

10./ Z uvedeného potom vyplýva, že celkové náklady spotrebiteľa pri uzavretej zmluve o úvere predstavovali sumu 2 890,80 eura (36 splátok po 80,30 eura) a vychádzajúc z týchto úverových zmluvných podmienok súd zistil, že výška RPMN uvedená v zmluve je nesprávna a to v neprospech spotrebiteľa, keďže podľa interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN prezentovanej na portáli finančnej

osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR je RPMN 28,98% (č.l. 109) a podľa kalkulačky na výpočet ročného úroku a RPMN uvedenej na portáli o peniazoch.zoznam.sk je RPMN 29,24% (č.l. 111). Ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, teda nižšia ako je v skutočnosti, tak v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z. tento nedostatok spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda pokiaľ žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1 995 eur (súdu nie je jasné, z akého dôvodu žalobca vo svojej žalobe uvádzal, že úver bol poskytnutý vo výške 2 134,65 eura, ale zrejme tento vychádzal z finančného plánu tvoriaceho prílohu zmluvy o úvere - č.l. 11pv, podľa ktorého do zaplatenia prvej splátky mal predstavovať dlh žalovanej 2 134,65 eura), tak bolo jej povinnosťou vrátiť splátkami uvedenú sumu bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov.

11./ Podľa tvrdenia žalobcu, ktoré síce nebolo podložené žiadnymi dokladmi, ale ktoré žalovaná nepoprela (§ 151 ods. 1 CSP) bolo zo strany žalovanej zaplatených 23 splátok, čo pri splátkach po 80,30 eura predstavuje sumu 1 846,90 eura a teda rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru v sume 1 995 eur a zaplatenými splátkami činí 148,10 eura. Táto suma predstavuje nedoplatok žalovanej na istine úveru, avšak na tento nedoplatok je potrebné započítať ešte výťažok z dražby motorového vozidla, ku ktorej došlo z dôvodu, že žalovaná riadne nesplácala dohodnuté splátky a po zosplatnení úveru žalobca pristúpil k výkonu záložného práva, pričom výťažok z dražby predstavoval sumu 300 eur a po jeho započítaní na nedoplatok istiny úveru v sume 148,10 eura zostáva ešte z výťažku suma 151,90 eura. Podľa bodu 23 zmluvy o zriadení záložného práva (č.l. 19pv) záložný veriteľ použije výťažok z predaja zálohu na uspokojenie jednotlivých svojich pohľadávok a teda aj na uspokojenie nedoplatku na istine úveru a následne aj nákladov spojených s výkonom záložného práva a preto pokiaľ z výťažku dražby vo výške 300 eur na nedoplatok istiny úveru treba započítať sumu 148,10 eura, tak z tohto výťažku zostáva ešte suma 151,90 eura.

12./ Súd sa preto nemohol stotožniť s tvrdeniami žalobcu, že tento výťažok z dražby vo výške 300 eur započítal na pokrytie 4 mesačných splátok žalovanej a po tomto zápočte jej dlh predstavoval sumu 640,42 eura, keďže žalobca pri týchto svojich tvrdeniach vychádzal z finančného plánu tvoriaceho prílohu zmluvy o úvere (č.l. 11pv), podľa ktorého po zaplatení 23 splátok dlh žalovanej mal predstavovať sumu 899,69 eura a po započítaní sumy 300 eur na ďalšie 4 splátky by malo byť spolu uhradených 27 splátok a jej dlh mal predstavovať 640,42 eura, čo je však nesprávny názor v kontexte s tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa v dôsledku nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa považuje za bezúročný a bez poplatkov a teda súd mohol vychádzať len z toho, že pred zaplatením prvej splátky dlh žalovanej predstavoval sumu 1 995 eur, čo je výška úveru podľa zmluvy o úvere a pokiaľ žalovaná na základe tvrdenia žalobcu zaplatila 23 splátok po 80,30 eura, tak to predstavuje sumu 1 846,90 eura a rozdiel oproti výške skutočne poskytnutého úveru je potom 148,10 eura. Po započítaní časti z výťažku predaja motorového vozidla v sume 148,10 eura je potom potrebné nedoplatok na istine úveru považovať za uhradený a z tohto dôvodu súd už predchádzajúcim rozsudkom priznal žalobcovi iba nároky uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku súvisiace s poskytnutým úverom (úrok a úrok z omeškania) a taktiež mu z pohľadávky v sume 540,03 eura ako nákladov spojených s výkonom záložného práva priznal iba časť vo výške 388,13 eura, nakoľko po započítaní sumy 148,10 eura na istinu úveru zostala ešte suma 151,90 eura, ktorú bolo potrebné započítať na náklady spojené s výkonom záložného práva v zmysle všeobecných podmienok zmluvy o zriadení záložného práva. Žalobca síce preukázal, že v súvislosti s výkonom dražby motorového vozidla mu vznikli náklady vo výške 540,03 eura, avšak pokiaľ zostatok výťažku dražby po započítaní časti tohto výťažku na nedoplatok istiny úveru ešte činil sumu 151,90 eura, tak uvedenú sumu bolo potrebné odpočítať od výšky nákladov spojených s dražbou motorového vozidla a preto súd priznal žalobcovi iba zvyšok týchto nákladov v sume 388,13 eura. V opačnom prípade by vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu, čo by bolo aj v rozpore so všeobecnými podmienkami zmluvy o zriadení záložného práva, podľa ktorých výťažok z predaja zálohu sa použije na uspokojenie jednotlivých nárokov záložného veriteľa tak, ako sú v týchto všeobecných podmienkach špecifikované a medzi tieto nároky nepatrí len nedoplatok na istine úveru ale aj všetky náklady záložného veriteľa vzniknuté v súvislosti s vymáhaním nároku a výkonom záložného práva.

13./ Keďže predchádzajúcim rozsudkom tunajšieho súdu už bolo právoplatne rozhodnuté o priznaní úroku a úroku z omeškania z istiny žalobcovi, ako aj o priznaní nákladov spojených s výkonom záložného práva do sumy 388,13 eura, tak súd rozhodujúci o zvyšku jeho nároku musel žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietnuť, pretože žalobcovi bolo možné priznať len tie jeho nároky, o ktorých už bolo

právoplatne rozhodnuté a z toho dôvodu súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

14./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP tak, že podľa § 255 ods. 2 CSP žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko obe strany mali vo veci iba čiastočný úspech, pričom úspech žalovanej bol podstatne vyšší ako úspech žalobcu (žalobca si uplatnil zaplatenie istiny pohľadávky spolu vo výške 1.180,45 eura, ale priznaných mu bolo na istine len 388,13 eura) a teda v zásade žalovaná by mala nárok na náhradu trov konania, avšak žalovaná si tento nárok neuplatnila a v súvislosti s týmto konaním jej žiadne trovy ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).